

MISJONS-RØSTEN

Løssalg 25 øre

LAND, LAND: HØR HERRENS ORD!

Nummer 20-21.

November 1944.

16. årgang.

NATTEVAKT

«Og det var noen hyrder der på stedet, som var ute på marken og holdt nattevakt over sin hjord.» Luk. 2, 8.

Da hyrdene drev sine hjorder sammen hin kveld hadde de ingen anelse om det de skulle oppleve innen morgenen grydde. Det var ingen som hadde gitt dem noe varske om englesøket om natten, så det var ikke derfor de våkte. Men det var deres arbeid som holdt dem våkne. — Det var ikke noe nødtvungen over deres nattevåk. — De klagde ikke over det, men fant det helt naturlig å våke over sin hjord. Og midt i nattens mørke skinte himmelyset omkring dem. — Englesangen fylte luften med jubel. Og der i sin gjerning hadde hyrdene sin største opplevelse i livet. Der fikk de budskapet — det skjønneste budskap et menneske kan høre: «Eder er i dag en Frelser født!» — Der fikk de anvist vegen til det sted Frelseren var: «I skal finne et barn svøpt, liggende i en krybbe.» Der fikk de se den himmelske herskare, og der fikk de lytte til denne herskares lovprisning: «Ære være Gud i det høyeste!» Der fattet de en fast beslutning om å søke denne Frelser: «La oss gå like til Betlehem og se dette som har hendt, og som Herren har kunngjort oss!»

La oss et øyeblikk tenke oss hvordan det hadde vært for disse hyrder om de hadde sovnet på sin post, eller gått vekk fra dette hellige sted som åpenbarelsen skjedde. Å, hvor fattige de hadde vært uten denne himmelske erfaring. Hvor innholdsløst livet hadde artet seg om de hadde fått rede på at andre hadde lyttet til himmelsangen mens de hadde sovet. Men no våkte de gjennom hele natten; derfor fikk de også denne store og herlige opplevelse.

Jeg ser for meg andre mennesker

— mange, mange, mange — som midt i sin daglige dont har fått himmelbesøk, et budskap om ham som fornedret seg selv og kom i fattigdom og ringhet, men som ved sin fattigdom har gjort mange rike. Jeg ser dem der de tar en fast beslutning: «Vi må søke ham av hele vårt hjerte.» Og jeg ser dem knele ned for Frelseren og bekjenne sin synd, men reise seg opp igjen med et hjerte fylt av fred og lykke — de har fått opplevelsen av syndenes forlatelse og kan selv ta del i lovsangen; for den er ved opplevelsen av denne herlige frelse, født i deres indre.

Nattevakt? — Kreves det i dag? Å ja! For «mørke dekker jorden og mulm folkene!»

Liksom hin gang da hele folket sov ved Frelserens første komme til jorden, vil det og være ved hans annet komme. Ser du noen som holder nattevakt? Har himmelen noen å henvende seg til når brudgommen kommer? Ja, Gud være lov og takk! Det er noen som holder vakt selv om natten er mørk. De våker til enhver tid, for de vet ikke når han kommer. Lampen lyser, for det er olje nok på den. Og skulle det dra ut med brudgommens komme, så har de olje på sine kanner også. Og det trenges vel, for natten er lang og mørk. Er du blant dem? Hvis ikke så gjør saken klar for ditt vedkommende ganske snart, for du vet ikke når han kommer.

Vi lytter etter et rop gjennom natten. Snart lyder det i nattens mørke; det er overengelens røst som kaller de døde ut av sine graver, og kaller de frelste fram til forvandling. Snart lyder Guds basun, og den er sterkere enn englesangen hin natt. Det lyder som en befaling: «Gå ut av eders graver I som er dø-

de i troen på meg! Kom hit i forvandlet gestalt alle I som var rede til å møte meg.»

Og de går — ikke for å finne et barn svøpt, liggende i en krybbe, men de går for å møte Kongenes Konge — Herrenes Herre — Jesus Kristus — *Brudgommen*.

Hjalmar Ski.
Fra «Stjerneglimt».

Tal sannhet!

Løgn er noe forferdelig. Skriften sier at «løgnere ikke skal arve Guds rike.» I dag tiltar denne løgnens ånd i uhyggelig grad. Gripes man av denne tidens strøm vil man bli delaktig i denne synd. Man lider skibbrudd på sin tro og samvittigheten vil bli besmittet. Apostelen formaner oss til: «Å avlegge løgn og tale sannhet enhver med sin neste. Dette hører også med til å «bære omvendelsens frukter.» Hvorledes kan således troende mennesker tillate seg det som vi pent kaller «nødløgn»? Den gode samvittighet for Gud og mennesker er «klikket».

Våkn opp kristen sjel, før det er forsent!

Det er dem som vil forsvare nødløgn ved å henvise til Abraham, sjøgen Rahab, Sara m. fl. Men er disse satt til etterfølgelse for Guds menighet når det gjelder denne synd: å lyve? Nei, Hva det er skrevet i dette tilfelle er for at vi skal ta advarsel og fly det onde. Er det forskjell på synd? Er det forskjell på stor og liten løgn? Nei! Fly synden i alle dens skikkelse, formaner skriften oss til.

Det er også en stor fare når det blir rapportert til bladene fra «feltene» og det ikke stemmer med det faktiske forhold.

Når man har vært med i åndelig virksomhet en del år da blir man og-

(Forts. side 8.)

Nordlands og Lappisk Bibelmisjon

Styret for ovennevnte misjon kom i «De Unges Blad»s og i «Misjons-Røsten»s juninr. med en redegjørelse for de rettningslinjer som de arbeider etter. No står det selvfølgelig fritt for enhver og velge rettningslinjer og form for sitt arbeide. Vi skal jo hver for oss gjøre regnskap for dette på den store dag. Men da nevnte styre (så vidt jeg forstår) søker moralsk, åndelig og økonomisk støtte av *troende døpte forsamlinger*, — må det være tillatt å komme med noen bemerkninger.

Det forbauser meg i høy grad å lese nevnte redegjørelse. For det første, er samtlige styremedlemmer troende døpte, og man skulle derfor tro at de så mer i dåpen enn deres redegjørelse gir uttrykk for. Dernest er deres rettningslinjer i prinsippet ikke noe annet enn et kopi av Det Norske Misjonsforbunds (Frimisjonen). Og hvorfor ikke da like godt søke forbindelse med dem — eller også offisielt slutte seg til dem?

Jeg kan ikke forstå at et arbeide bygget på så kalt «felleskristelig grunn» skal være å foretrekke fremfor et som er bygget på *hel-bibelsk grunn*. Det er ikke noe i Guds ord som heter å arbeide på felleskristelig grunn. Bibelens enhetstanke er grunnet på *alt Guds ord*, og noen enhet uten om det, vil all dri bli anerkjent av Gud. Å bli enige om å være uenige vil all dri føre til enhet i troen på Guds sønn. (Ef. 4, 13).

Målet for undervisning (i den påtenkte bibelskole) oppgis å bli: *upartisk** å føre elevene inn i de *centrale** åndelige sannheter. En full bibelsk forkynnelse blir dermed stemplet som partisk. Men er det kristelig forsvarlig? Vi er i så fall med å trekke forkynnere av det fulle evangelium inn under den forferdelige dom i Gal. 5, 20, 21. Skulle det ikke være et høyere, og Gud mer velbehagelig mål og føre elevene inn i *alle bibelens sannheter* — så langt som lærerpersonalet fikk nåde og evne?

Som en konklusjon anføres tilslutt at man ser menigheten under billede av «Kristi Legeme» og det skal være årsaken til at man har valgt disse rettningslinjer. Men til dette vil jeg ha sakt: Hvis man ikke kan pleie

samfunn med hverandre på bibelsk grunn — *da er det noe galt fatt*. All kommando går jo ut fra hode på et normalt legeme. Men hva skal man si om et legeme hvis lemmer setter hode mer eller mindre ut av funksjon? Det er jo i høy grad sykt!

Og hva skal vi da gjøre? *Pleie legemet* så det blir frisk igjen — eller *pleie sykdommen* så den kan fortsette å herje i legemet?

Jeg kan ikke forstå annet enn at det er det sistnevnte som blir gjort når man driver permanent virksomhet på felleskristelig grunn. Lemmene pleier samfunn med hverandre på Guds ords bekostning, og setter således hode — Kristus — ut av funksjon.

Å vise brodersinn og kristelig toleranse bør vi alltid gjøre — men det er noe helt annet. Vi kan lett bli åndelige jurister i vår tolkning av skriften hvis vi ikke er på vakt her. Og det er *to ting* som forutsetter en rett tolkning av Guds ord, nemlig: *bibelkunnskap og salvelse*. (Mat. 22, 29 og 1. Joh. 2, 20).

Til slutning vil jeg få peke på en ting som jeg til en viss grad kan være enig med styret i — og det er spørsmålet om menigheten og de troendes forhold til brødsbrytelsen. Der anføres at når man kan gi udøpte adgang til brødsbrytelsen, så er det ulogisk å utelukke dem fra menigheten. Og det er noe i det. Derfor har jeg alltid hevdet det syn at *kun troende døpte* bør ha adgang til brødsbrytelsen. (Ap. gj. 2, 41, 42.) Her fins jo også forsamlinger som praktiserer det.

Annerledes er det med baptistene. De utelukker også troende døpte når disse ikke står tilsluttet deres forsamling. Det kunde vært mer å nevne i denne forbindelse, men av plasshensyn får det være denne gang.

Vi lever i en vanskelig tid hvor vi trenger all den nåde som Herren har å gi oss. Og vi som Herrens vitner bør se det som vår oppgave å gi folket *alt Guds ord*.

Må vårt motto bli: *Alt Guds ord til alt Guds folk* — så vi ved avslutningen av vårt liv kan gjøre Paulus ord til våre: «Jeg er ren for alles blod, for jeg holdt intet tilbake, men forkynnte eder *hele Guds råd*». (Ap.gj. 20, 26, 27).

Alf Thorstensen.

Til br. Furulunds 50 årsdag

Fra menigheten i «Arken».

Melodi som nr. 602 i Schibboleth.

Å tenk, hvor tiden iler
Du er jo femti år.

Og nu vi ser dig smiler,
igjennem alle kår.

∴ No minnerne seg samler,
fra de henrundne år,
om noen av dem ramler,
de beste dog består. ∴

Og var der brytningsdager,
da lyste dine dåd,
skjønt der var grunn til klager,
dog alltid fant du råd.

∴ Tenk blott på huset «Arken»,
Ja, du har bygget den,
og Gud var med i starten,
fremdeles signer den. ∴

Nei, ord kan ei avmale,
de skjønne vennskapsbånd,
de knyttes ei med tale,
men av usynlig hånd.
∴ Fra hjertets dype gjemmer,
en kjærlighet går frem,
født i de tusind tanker,
de har sitt rike hjem. ∴

Din hustru vil vi minnes,
en særskilt kvinne er;
i åndens enhet vinnes,
et slag mot mørkets hær.
∴ Som aftenstjernen skinner,
bestandig klar og ren,
I står i våre minner,
innvidd til tjenesten. ∴

Ja, vi har minners have,
som er av roser full,
og duften av dens blade,
er ren, — er fin som gull.
∴ For hver en edel gjerning,
som kommen er fra Gud,
det blir en evig signing,
som aldri slettes ut. ∴

Å, Jesus du vår frelser,
ha takk for hver en seir,
Du hjalp og enn du hjelper,
at om ditt kors slå leir.
∴ Vår Gud vi deg vil tjene,
og blir enn vegen trang,
så har vi lov å bede,
da blir så trygg vår gang. ∴

Vi har den trøst

at Gud vil føre oss ut av all vår nød. Selv om nøden kan være så stor som ved Det røde hav, så vet Gud å finne en veg gjennom alt på tvers av all menneskelig fornuft og tanke.

Johan Arndt.

*) uthevet av meg.

Administrasjon.

Da jeg har lest redegjørelsen fra Nordlands og Lappisk Bibelmisjon slik jeg lyst til å få sagt noen ord i den anledning, om redaktøren vil gi plass dertil.

Jeg har spurt meg selv: Mon ikke mange av oss, de frie forsamlinger, er blitt så livende redd alt som heter Administrasjon, eller om en vil Administrasjon, at vi er gått til ytterlighet og hva verre er: stagnert av den grunn? Det er riktig at menigheten er en levende organisme, ikke en organisasjon, men det vil vel ikke si det samme som at ikke menigheten kan administrere (organisere) og bestemt arbeide, som i dette tilfelle med N. og L. Bibelmisjon. Her bør vi skille, så vi ikke forveksler arbeidet med menighet om de enn hører sammen. Det skal jo ikke være uten plan det vi befatter oss med, og et hvert arbeide må styres og ledes (organiseres) etter det omfang arbeidet har, og de forhold en er undergitt. Jeg tror at meget beror på at vi har en rett forståelse av dette, så vi ikke på noen måte hindrer, men på alle måter er med for evangeliets fremme og utbredelse.

Hva no angår navnet Norsk og Lappisk Bibelmisjon, så ligger det i selve navnet det som peker hen på ikke en (ny) menighet, men på et arbeide, som en eller flere har fått som sin oppgave å utføre, og som kanskje en eller flere forsamlinger har som sin oppgave å støtte. Og ellers må jo et såpass navn til om ikke for annet enn eiendommenes skyld at alle papirer kan ordnes på betryggende måte. Det har vi sett som har befattet oss med forsamlingenes lokaler.

Min mening er at vi bør gå inn for dette arbeide av hele vårt hjerte, og ikke trekke opp linjer eller ta beslutninger som utelukker samarbeide, det kan lede oss inn i en kjødelig stilling, og dermed til en kjødelig tjeneste. Har vi råd til å unnvære dem Gud har utrustet og utsett til tjeneste, så vil vi en dag stå igjen med dem som ikke er utrustet og som har satt seg selv inn.

La meg i denne forbindelse få sagt et ord om frihet. Er frihet det jeg står utenfor alle organisasjoner, og dermed er helt upartisk? A

nei, jeg kan stå utenfor alt og allikevel være den mest partiske av alle for den saks skyld. Frihet er et indre anliggende, som består i mitt sinns frigjørelse eller fornyelsen i vår sinns ånd, og jeg tror at denne frihet fører med seg at vi elsker enhet og broderskapet på tross av at vårt syn på så mange ytre ting kan være forskjellig. Skal enheten bero på at vi absolutt ser likt i alle ting så vil det aldri her på jord kunne eksistere noen enhet.

Vi har alle lest om Moody og hva Gud brukte ham til, og vi beundrer ham. Vi kjenner også til mange av hans nærmeste medarbeidere som A. G. Gordon, Torry og flere. De arbeidet jo i den beste forståelse med hverandre, tross det at de var forskjellige i sitt syn, for eksp. i dåpsspørsmålet. Moody selv var ikke døpt som troende mens hans medarbeidere derimot var, og det var alminnelig å praktisere dåp i forsamlingen. Hvordan kunne det gå? Jo, av den grunn at de kjente hinannen ikke etter kjødet, men etter ånden, de bedømte ikke hverandre ut fra deres forskjellige syn, men etter den ånd som var i dem.

Felles for dem var at de hadde opplevet en frigjørelse i sin ånd, hver fra sitt samfunn for å bruke br. Wangbergs ord.

Vi er kalt til frihet. Virkelig frihet innebærer enhet ikke adskillelse fra det som er født av Gud. Da heter det, at de alle må være ett. Skriften taler om fellesskap, samfunn, bo sammen, tale sammen, gå sammen o.s.v, vi er alle døpt i en ånd, til å være et legeme. Ingen ting peker hen på noe delt, eller adskilt. Guds barn imellom.

Vi ser jorden og folkene på den i oppløsning idag. Er det no ikke tid for Guds folk å tale sammen? Det gjeller jo vår felles sak det å redde det som reddes kan. Snart er arbeidstiden slutt. Det gjeller å virke mens det er dag.

Blant alle de nådegaver Gud utrustet og dem han satte til tjeneren, finnes også den å kunne styre, og det vil vel si det samme som å lede eller administrere, organisere eller noe i den retning. Så det kan ikke være mot Guds ordning, bare at det holdes innenfor den ramme innen hvilken den Hellige Ånd arbeider,

nemlig læren, samfunnet, brydsbrytelsen og bønnene.

Innenfor den ramme og sålenge administrasjon er et middel og ikke målet, ser jeg ingen grunn for at vi ikke fullt ut kan gå inn for samarbeide i denne sak.

Jeg skal slutte med dette, skjønt det kunne vært mer å sagt, men tør ikke oppta mer spalteplass no.

Med broderhilsen

O. Ottesen.
Stavanger.

Ovenstående innlegg har blitt liggende lenge på grunn av plass. Vi har ikke noe i mot orden og plan i arbeidet. Det som vi har pekt på, og fremdeles mener er at vi må ha klare bibelske linjer i vårt arbeide. Br. Ottesen nevner jo også at vi bør holde fast ved læren og det er bare det vi har villet påpeke. Forøvrig er br. Thorstensens artikkel et greit svar i det stykke.

Red.

Råd til sjelevinnere.

Når dere vil vinne sjeler, gjelder det å komme dem i møte med hjertevinnende vennlighet. Dere kjenner visst alle historien om presten som vant syv mennesker med et smil. Jeg har enno aldri hørt at noen er kommet inn i himmelen fordi han satte opp et surt ansikt. En del mennesker går gjennom verden som om de hadde fått den oppgave å gi alle et inntrykk av religionens fryktelighet og hellighet. De likner en vinternatt uten måneskinn. Ingen dras mot dem, mye mer føler en motviljen mot dem.

Jeg så nylig en redningsbøye som var malt med «lysende farge». Hvor skikket var ikke den til å bli kastet i havet en mørk vinternatt for å redde den druknende! En alminnelig redningsbøye ville ikke sees, men denne lyste slik at en måtte se den. Den som vil redde sjeler må lyse av glede, da vil syndere motta hans budskap. La deres liv skinne av kjærlighetens lysende farge, som kommer av freden og gleden i deres tro! Smil Kristus inn i de bedrovedes hjerter! Det kan skje! Den hellige ånd lære dere det!

(Spurgeon).

MISJONS-RØSTEN

FRITT, UAVHENGIG ORGAN
I MISJONENS TJENESTE

Bladet utgis i Sarpsborg av en redaksjonskomité. Ut kommer 1. og 15. i hver måned.

Redaktør: G. Iversen.

Alle brev og meddelelser til både redaksjon og ekspedisjon sendes under adresse:

«Misjons-Røsten», Sarpsborg.

Postgirokonto nr. 360 24.

Abonnementpris er: I løssalg 25 øre, kr. 2.25 for halvåret og kr. 4.50 pr. år. Til utlandet koster bladet kr. 6.00 pr. år. Bladet bestilles i alle landets postanstalter og hos kommisjonærene. Adresseforandringer, skriftlig oppsigelse og betalinger skjer til ovennevnte adr. Abonnementet er bindende til oppsigelse skjer. Oppsigelser må være innsendt senest 14 dager før kvartalets slutt.

Trykt i Centraltrykkeriet - Sarpsborg.

Opprop!

Vi har gått til innkjøp av det losjelokale vi i flere år har hatt møter i. Huset er gammelt og trenger en god del reparasjoner. Lokalet tenkes forandret og utvidet en del. Det skal bygges platform, dåpekum, ny inngang direkte fra gaten og innrettes vaktmesterbolig.

Menigheten tillater seg da å henstille til alle som har hjerte for saken å støtte oss med en innsamling til dette.

Broderligst

A. Bustgaard.

Det er gledelig å kunne notere at forsamlingen i Østre Fredrikstad har fått sitt eget lokale å samles i. De trengte det så godt. Det er ikke så

Med saks og penn

Guds vegar.

Misjonssekretær G. Wickstrøm fortalte på Sv. Alliancemisjonens årsmøte i Småland, Sverige, i sommer følgende:

«Ved århundreskiftet holdt Fr. Franson et bibelstudiekurs i Jønköping. Ved bibelkurset var det to unge søstre som ble djupt grepet av kjærlighet til misjonen. De meldte seg som frivillige for å dra til Kina. Den ene av dem ble godtatt og ble strålende glad, den andre ble ikke godtatt, hun måtte reise hjem og var så bedrøvet.

Hun som ble godtatt, reiste seiner ut til Kina. Men hun hadde ikke

mange av vennene og kjøp av lokale og reparasjoner blir ingen billig affære. Det er en stor seier for de frie venner i Fredrikstad at saken er lykkes og vil ha uhørt stor betydning for det videre arbeide der.

Vi henstiller derfor til alle frie forsamlinger å hjelpe vennene med midler. Ta en dag særlig til offerdag til dette formål.

Br. Bustgaard opplyser at de gjerne kan sende en bror fra forsamlingen den dag offeret opptas, om så ønskes. Det blir da selvfølgelig de nærmeste forsamlinger dette blir aktuelt for. Det er jo også en selvfølge at naboforsamlingene i Østfold går i spissen, men alle frie forsamlinger bør være med å hjelpe til.

Gaver kan sendes til

Arvid Bustgaard, Fredrikstad Ø.

Red.

50 år.

Evangelist Harald Bysven fyller 50 år den 30. november. Han har reist som evangelist i ca. 20 år og er godt kjent av vennene.

Adressen er: Ilseng st.

En hilsen.

Jeg vil sende noen ord for Guri Dokkeløkken, som har hatt «Misjons-Røsten» en god tid. Hun er no død, og så lovt jeg å sende en hjertelig takk for bladet. Hun var meget glad i det. Som De vet så har hun hatt bladet gratis på grunn av sin lange sykdom.

Vennligst

Margit E. Klype.

store evner og ble ikke noen framgangsrik misjonær. Så langt vi vet, lyktes det ikke for henne å vinne mer enn en eneste kineser for Kristus. Men denne ene var en ganske betydningsfull kvine, gift med en av Kinas framstående forretningsmenn. Denne kvinne vant sin mann for Kristus, hjemmet ble forvandlet og barna fikk kristen oppdragelse — og et av barna i det hjemmet var fru Chiang Kai-shek!

Men den annen unge kvinnen, hun som ikke ble godtatt, reiste hjem og bøyde sine knær og ga Gud et hellig løfte for livet. Hun tenkte: får jeg ikke dra ut, så får jeg dog be og ofre til misjonen. Og så ga hun Gud det løftet at hun skulle gi alt

En søster skriver blant annet:

Det er mye godt i Deres blad og jeg ber Gud signe Deres arbeid. Det var særlig en artikkel tidlig i vår «Frelsens veg» som jeg tror ble til hjelp for en døende her på den tiden. Jeg sendte den til ham og han var glad for det.

Med hilsen og takk

H. I.

Dette blir

det nest siste nr. i år. Noe jul- eller vinterhefte blir det ikke i år. Vi skal forsøke å få et større nr. i desember måned og da vi har spart inn en del på papiret vi er tildelt for i år kan vi trykke en del flere eksp. til løssalg.

Hjelp oss med å få solgt disse.

Vekkelse i India.

I syd India pågår for tiden en stor vekkelse, iflg. svenske beretninger. Det er blant andre svenske misjonærer som er flyktet fra Kina som virker i India no. Blant annet forteller en svensk misjonær i «Evangelie Härold» at det i Bangalore-distriktet er ca. 200 evangelister som i tro til Gud er i virksomhet i evangeliets tjeneste, uten å ha noe fast underhold. Det er ikke det samme å gå i tro i India som i Sverige. Gud er jo den samme, men det er meget vanskeligere i et hedensk land. Hun forteller om en evangelist som var uten mat i elve dager. Alt er voldsomt dyrt. En liter melk koster 75 øre og alt er i forhold til det.

hun kunne til misjonen i hele sitt liv. Hun ville leve så enkelt og billig som mulig, og alt det andre hun tjente, skulle misjonen få. Så tok hun til å strikke strømper og selge. Hun fikk så mye å gjøre at hun måtte skaffe seg en strikkemaskin. Med denne har hun så arbeidet for misjonen, og denne søster har i tidens løp, utenom det hun har ofret til menigheten der hun bor, sendt direkte til sv. Alliansemisjon over 80 tusen kroner!»

Vekkelse.

Under ovenstående overskrift skriver brødrene Storm-Monsen bl. annet: «Guds folk har lett for å sove. De sover i sine bønner, det vil si

Forsømte felter.

No er høsten kommet og tiden for forsømmelse er igjen på veg mot høstpunktet. Den mørke tiden er best egnet som møtetid. Det er lettere å samle folk da enn om sommeren. Som det vil sees av beretningen fra Mr. Norlund har vi no gått igang med møter på Glombo.

Som det framgår av rapporter fra Mr. Norlund har det også vist seg gunstige resultater. Gud vil velsigne og gi seier.

Husk saken i bønn og med midler.

Broderhilsen

G. Iversen.

«For vår Guds miskunnelige hjerter skyld som lot soloppgang fra det høye gjeste oss, for å lyse for dem som sitter i mørke og dødsskygges land, for å styre våre føtter inn på fredens veg.» Luk. 1, 78—79.

Ja, Gud være takk for alle som har denne opplevelse i sitt liv, men som finnes det åndelig forsømte steder i vårt land for den frie forkyndelse. Gud give at en sådan soloppgang fra det høye må gjeste disse steder, så folket kunne utfries fra mørke og dødsskygge i sine liv, og komme ut i Guds underfulle lys.

De frie venner i Østfold har gått inn for arbeidet på forsømte felter og undertegnede har no opptatt arbeidet på Glombo som ligger på Kråkerøy, en øy utenfor Fredrikstad.

Lørdag 7. okt. hadde vi vårt første møte der på avholdslokalet. Endel venner fra «Salen» deltok og likeså Nelly Johnsen, men ellers var det ikke store forsamlingen, men

Gud var midt i blant oss. Br. Hagmann Kristiansen åpnet møtet og Norlund talte så fra Joh. 1, 35—40, hvoretter flere vitnet om Gud. Søndag fikk vi atter frembære det livsalige budskap for de som var kommet, og det ble en herlig avslutning idet 1 sjel overga seg til Gud. Hal-leluja.

Tirsdag deltok jeg på møtet i «Salen». De har begynt med tirsdagsmøter no, og dette var det første møte. Der var godt og åpent å frembære ordet. Det er gildt å kjenne den enhetens ånd som er rådende. Forstander Bustgård har et godt tak om arbeidet her, som sikkert vil bringe rike resultater. Jeg har også ved den nåde som Gud gir vært rundt i hjemmene og hilst på folket på Glombo, og godt er det da å kunne bringe med seg et budskap fra Jesus.

Lørdag 14. okt. var det møte igjen på Glombo, og denne gang var det mere folk enn tidligere. Norlund åpnet med Joel 2, 21—27 og forstander Iversen talte ifra Lukas 8, 18. I sannhet et herlig budskap om å bruke anledningene. Møtet var åpent og rikt velsignet av Gud. Der var flere ufrelste på møtet.

Søndag ga Gud oss påny anledning og på dette møte var det meiste av stedets folk som har vært på møter, så arbeidet går fram ved Guds hjelp.

Vær med i bønn for dette arbeide du som har bønnens ånd at Gud må sende oss en dyptgående guddommelig vekkelse på dette sted. Det has-

i hode med når de sitter og sover i forsamlingene! —.

Det trenges å være ædru.

Som før nevnt går de svenske pinsevenner inn for å samle inn 10 millioner kr. til misjonsarbeidet og hele det svenske pinsefolket går inn for foretagendet av all kraft. At det går an å komme til å bli så grepet av nidkjærhet i det godes tjeneste at man benytter midler som ikke er så helt bibelske framgår av en innsenders forslag i «Evangelie Härold» i det han foreslår at de kristne skal gjøre en innsamling i likhet med f. eks. her i landet redningssaken dag. Man skal gå til frelste og ufrelste og be om penger til misjonen. For-

ter med arbeidet, arbeidsdagen er sikkert ikke lang, så det gjeller å redde dyrebare sjeler for himmelen.

Fredshilsen til brødre og søstre i Herren fra eders medforløste bror

Alf Norlund.

Ledersjukens basille.

Det er av langt større betydning å være bibelsk i sitt sinn, enn å være det i sine teorier. Å være bibelsk bare i teorier kan lett framkalle fariseer-natur — selvgodhet. Men å være bibelsk i sinnelag er å være kristen i natur.

Å bli bibelsk i sine teorier uten sinnsforandring, er ofte vegen inn til å bli en levende karikatur av en kristen bekjenner. Det er vegen til å bli religiøs «herre». Sådanne var det nok av allerede i aposteltiden.

Slipper en det gamle sinnets vesen inn i evangeliets, får en ofte lide under herskesjukens feber alle sine dager. Og ledersjukens basille trenger seg igjennom både tankeliv, sinnsliv og åndsliv. Og ledersjukens basille er sterkt i slektskap med den ofte kroniske dømmesjuka på det evangeliske område.

Sev. Larsen.

Verdens befolkning

er for tiden omkring 2095 millioner mennesker. Herav er bare en tredjedel eller 718 millioner kristne.

Menneskenes gjennomsnittlige levetid er 33 år.

Hvert år dør omkring 50 millioner mennesker. Hver uke omkring 900,000, hver time 53,000 og i hvert minutt 900.

slaget blir imidlertid imøtegått som «menneskelig» i et seinere nr. av bladet, men det viser hvor lett det kan gå å komme inn på feil spor selv i begeistringens tid — ja muligens da mest.

Vi trenger formaningen om å være edrue.

Levende kristendom.

I en artikkel skriver den kjente svenske forfatter Sven Lidman bl. annet:

«Levende kristendom har aldri vært annet enn en liten kjempende minoritet. Fikk den noen gang majoritet på det politiske verdensmarked, forble den hverken levende eller kristendom.»

Sprede felter.

Fra «Arken», Eidsvoll.

No er det gått lang tid siden vi lot høre fra oss i Eidsvoll. Mange ting har forandret seg, og mange ting blir forandret. Men en ting er uforandret selv om alle ting forgår. Og det er vår trofaste Gud og Far. Og med vår Fars uforanderlighet så står også de løfter som Han har lovet og sagt alltid ved makt. Hans løfte til sine var: Se, jeg er med eder alle dage inntil verdens ende.

Hvor trygt det er å overlate seg til en som er like trofast fra årets begynnelse til årets slutt. Ja, rettferdighetens verk skal være fred, og rettferdighetens frukt skal være ro og trygghet til evig tid. Og mitt folk skal bo i fredens bolig og i trygghets telter og på sorgfrie hvilesteder.» (Esaias 32, 17—18).

Tenk du at verket er fred og frukten skal være ro og trygghet til evig tid. Kan du ønske deg noen bedre stilling eller plass i tid eller evighet? Nei, og atter nei, for den som setter sin lit til Ham blir som Sions berg der ikke rokkes. Men alt av bare nåde uforskyldt, av bare Hans kjærlighet som døde for oss mens vi var Hans fiender. Ja, Han bar all min synd med seg der opp på forbannelsens tre. Han ble en forbannelse for oss. Så vi skal intet gjøre for å frelse få. Nei blott ordet høre og hvile oss derpå. Ingen angerens smerte læke kan ditt hjerte, nei ordet sier: lækt ved Jesus sår.

Vi lever vel i Arken og Herrens verk går fram. Vi hadde i juni besøk av våre kjære søstre Alfchild Bjerva og Asta Thuen. Hadde da noen deilige møter og fikk lov å be til Gud med to søstre, den ene enke og den andre mor til 7 barn, og tenk no er hennes mann også kommet. Vi hadde fest hos dem den 30. september da broderen fylte 50 år. Han innledet møtet så deilig med å sitere 2 salmevers som hans mor hadde sunget for ham mens han var liten gutt. Tenk det spirer og gror det som er sådd i en ung alder. Familien har nok levd i synd, men Jesus er kommet for å frelse syndere. No er de 2 søstre i sammen med en annen br. som ble frelst for et år siden, også døpt. Da var denne søsters mann ufrelst, men var med og undersøkte i Bibelen når jeg sto og fremholdt Skriftens ord om nødven-

digheten av å gjøre Guds vilje. Han ville se om det sto som vi leste og talte. På hans 50 års dag sa han til meg, at han var ferdig til å bøye seg på møte dagen før dåpen, men det var bare menneskefrykt som holdt ham igjen. Han måtte la mennesker og alt fare og bare få reddet sin sjel.

Den andre bror vi døpte ble frelst for et år siden. Hans hustru ble døpt for 2 år siden. Da var denne br. ikke så fullt enig med sin hustru i at hun skulle gjøre dette, men hun sa: Thorstein, du vil vel ikke nekte meg å gjøre Guds vilje? Da måtte han gå ut og hun gikk på møte og lot seg døpe. Han betrodde sin hustru etterpå at det var mest for å prøve om det var no ekte saker hun hadde og tenk no er han også frelst og har også gått den samme vegen og tatt seg begrave med Kristus. Gud velsigne dem alle sammen. Mange er frelst, men mange er jo fremdeles i den stilling at de trenger å få et oppgjør med sin Gud. Derfor du som ikke er forlikt med din Gud: La deg forlike med Ham og ha så fred.

Den 4. juli kom brødrene Hedin og Jens Bjerva og søster Hedin hit og var en ukes tid. Vi hadde noen deilige dager her og lørdag og søndag den 8. og 9. juli hadde vi stevne med riktig god tilslutning. Brødrene Karl Gran og E. Thoresen kom også og deltok med de førnevnte brødre i stevnet og det var med et ord sagt et riktig godt og av Gud velsignet stevne. Gud ga brødrene en vid opplatt dør i ordet. Ja, alle kunne si at her var godt å være. Du å du hvor sant det er: Hvor deilig er på bjergene deres føtter som bærer godt budskap. Amen! Amen!

Så kom den dagen da jeg fylte 50 år, den 16. august, og vennene hadde bestemt at det skulde være fest i «Arken», og til festen kom br. og str. Hedin, br. og str. Bjerva, søster Schröder, br. Karl Gran og br. E. Thoresen med flere tilreisende fra de forskjellige kanter så huset var fullt av venner. Alle priste Gud for meg, men jeg bare tenkte: Hva er et menneske at du kommer ham i hu.» Det var et veld av blomster og en masse telegrammer fra de forskjellige kanter fra venner og menigheter, men de aller fleste telegrammene kom ikke fram før dagen

etter, da Jernbanest. ikke hadde festblanketter og fylle ut på. Men hva som rørte mig mest var da min eldste sønn Johannes sto opp og vitnet og fortalte at han tidlig reiste fra hjemmet og til Oslo, og fortalte om sin omvendelse, takket meg for alt. Han sa at dem mente nok at jeg jo hadde vært streng mens de var i oppveksten, men no takket han for det. Videer at jeg ville han skulle bøye seg og være med og be til Gud den dag han reiste til Oslo, men at det ikke ble da. Det gikk ikke lang tid før han måtte bli frelst, og no har jeg 4 voksne i Oslo og alle er kommet med på Guds side, og de 2 jeg har hjemme skal også Gud frelse.

Vil da herigjennom få takke alle sammen både slektninger og venner for all oppmerksomhet på min 50 års dag. Gud velsigne enhver.

Vår gamle søster Thora Gulbrand sen, Nygård, er gått inn til den evige hvile. Hun lå ikke no syk lengre enn en uke. Hun har vært meget syk i sin tid, men har hatt en god viljekraft, og når det har vært møter og sammenkomster om Guds ord har hun alltid vært den første til å være med og delta så sant hun har kunnet komme ut. Hun har i over 50 år hørt Gud til, og Bibelen var hennes kjæreste eie. Den leste hun i sent og tidlig. Hun kunne tidlig om morgenen sitte og fordype seg i Guds ord. Hun ble begravet den 17. august under en særskilt stor delttagelse. Br. Hedin forrettet ved kirken og i minnefesten som holdtes i «Arken» etterpå deltok Thoresen, Gran og mange tilreisende venner. Huset var helt fullt og alle ble bevertet. Vi ønsker fred over hennes minne, og ber at Gud skal frelse alle hennes som enno ikke er frelst, og bevare hennes mann og dem av barna som hører Gud til. Søster Thora sa så ofte at jeg legger meg til hvile på Guds løfter at alle mine skal bli frelst. Hun stolte på at Gud skulle høre. Ja, vi møtes igjen på oppstandelsens herlige dag, hvor vi skal skue Kongen i sin skjønnehet. Fred over Guds Israel.

Ludv. Furulund-
Solstad, Dal st.

Fra Børselv.

Vi gleder oss til at flere søstre og på reise til Finnmark, både de fra Bergen og Astrid Schie og Ingrid

Oldegård. Har også hatt brev fra en bror som lengter etter å begynne å virke her nord.

Ja, no er sommeren forbi her nord og virketiden nærmer seg så det blir flere fart i arbeidet. Vi ber Gud om en god vinter med seier for Guds sak.

Børselv 23—9—44.

Sig. Breimoen.

Fra Finnmark.

Kjøllefjord 23—9—44.

Hjertelig takk for samværet under stevne. Vi er no kommet oss her til onsdag den 20—9 og alt vel. — Stanset noen dager i Tromsdalen hos våre kjære søsken Anna og Henry Karlsen, hvor vi fikk nyte deres store gjestfrihet, og hvile oss ut etter den første reisetørn. Hadde et par gille møter der sammen med vennene. En eldre kvinne — frafalleen — kom tilbake og det var vekkelsesluft i Tromsdalen.

Herren har gitt Karlsens en god inngang der, og vi forsto at de hadde vunnet seg stor plass i vennenes hjerte. Gud signe dem rikelig i deres arbeid for sjeles frelse — og Guds barns fornyelse.

Fra Tromsø og hertil hadde vi en mindre båt og delvis hårdt vær, så vi fikk oppfrisket gamle minner. Guds bevarende nåde var oss nok og den skal fortsettende være det.

Vi skal jo stasjoneres i Ifjord — et godt stykke inn i Laksefjord. Men må vente her til reisegodset vart kommer. Vi reiser antakelig en tur innover fjorden mens vi venter. Lenges etter å komme oss i orden, og få gå igang med virke. Vennene her lever usigelig vell og det var meget kjært og få hilse på dem og se de kjente og kjære ansikter igjen. Ja, alt er bare nåde den hele veg.

Hjertelig hilsen

str. Astrid Schie.

Fra Svelvik.

Det er no lenge siden Misjons-Røstens leere hørte noe fra Svelvik. Vi er en flokk som samles på «Karmel» og har det bra. Vi spanner at Gud åpenbarer seg og velsigner sitt folk. Halleluja. Men jeg har en bønn til Gud om at han kan få sent oss flere vitner som forkynner alt Guds råd til frelse. Det er det fulltonende evangelium vi ønsker ikke trekke noe fra eller legge noe til. Vi har nylig hatt besøk av br. Daniel Nilsson. Det ble bare et møte, da tiden ikke tillot mere; men var deilig både å se og høre

Så har vi hatt br. A. Andersen, Rygge, blant oss med sitt troesfriske vitnesbyrd. Dernest br. Hartford som bar frem Herrens velsignede ord av sitt hjertes forråd. Vi har kjent Herrens velsignelse iblant oss og vi ser fremtiden lysere på den åndelige horisont enn noen gang før.

En hilsen til alle «Røsten»-s lesere med Ap. gj. 1, 4—8 og Schibboleth nr. 554.

Broderhilsen

Karsten Ebbestad.

Fra Arendal.

Den 3. september hadde menigheten i «Betania», Arendal stevne. Dagen opprant med regn hele formiddagen, så det så ikke så lyst ut akkurat. Vi hadde leid Festivitetten i Rådhuset for anledningen. Kl. 10.30 var det samlet nokså mange venner fra de forskjellige steder. Svennevik fra Spangereid og Evenstad kom og venner fra Grimstad, Fevik, Åmli og Eydehamn. Da elstebroder L. Larsen åpnet møtet og ønsket forsamlingen velkommen var vi en stor flokk samlet tross regnet. Ja, ordet har makt til å samle enn i dag.

Broder Larsen ønsket forsamlingen velkommen med Ess. 41, 17. Etter bønne talte Evenstad over Ordspråk 4, 18. Om den rettferdige sti som er lik et strålende lys som blir lysere og lysere til høylys dag. Det var lyse utsikter for den rettferdige. Det er ikke som mange sier at det blir mørkt og tungt. Nei, det blir klarere og klarere til høylys dag. Det er godt å sitte å høre på gamle erfarne og prøvede brødre som kan vitne om Guds trofasthet, og det kan broder Evenstad. Gud velsigne vår kjære broder.

Etter en sang av forsamlingen talte broder Svennevik over 2. Mos. 4, 13. Da Gud ville sende Moses for å utfri sitt folk Israel av Faraos hånd, men han undskyldte seg med at han ikke kunne tale og ba at Gud måtte sende hvem han ville, men bare ikke ham. No var Moses den mann som Herren kunne bruke til denne gjerning og broder Svennevik kunne fortelle om hva Gud kan utrette, bare Herren fikk sin veg med hver enkelt.

Det var et alvorlig og ranskende møte som vi ikke glemmer så fort. Vi takker vår Gud for alle trofaste vitner som han sender til forsamlingen med trøst og vegledning. Ja, dette gamle, dog nye, evangeliet om full frelse for sjel og kropp, som kan løse den bundne og sette plagede i frihet. Han som ikke sparte seg selv, men ga seg selv som en løsepeng for alle, han gjør ikke forskjell på noen; men alle som tror på ham gir han rett til å bli Guds barn.

Så var formiddagsmøtet slutt og vennene skulle ha middagspause og spise og vi hadde fått Indremisjonslokalet som vennene hadde stillet til vår rådighet. Herren velsigne dem igjen for det.

Kl. 3 begynte ettermiddagsmøtet og da var lokalet fullt til siste plass og mange måtte stå. Elstebroder J. Hushovd åpnet med Sal. 121. Salmisten spør hvor hjelpen skal komme fra. Svaret blir: Fra Herren himlens og jordens skaper. Han vitnet om Guds trofasthet mot ham den tid han har vært frelst. Det var godt å høre broderen. Han har vært prøvet med litt av hvert. Må Gud velsigne ham og styrke ham og gjøre

ham helt frisk igjen. Broder B. Nilsen talte over Høysangen 4, 13. Han talte om nordenvinden og søndenvinden som måtte til forat duften må utstrømme. Det er mange som ikke liker nordenvinden, men bare søndenvinden for den er behageligere; men begge må til for at det skal bli til gagn. Vi takker Gud for broder Nilsen som er blitt så frisk og kjekk igjen.

Så ble det frie vitnesbyrd og mange vitnet om sin frelse. Sakariassen fra Fevik og Grefstad, M. Larsen, A. Andersen og mange som jeg ikke husker navnet på i farten og det var stor nåde over dem alle. Flere av brødrene sang til oppmuntring for forsamlingen. Broder Krøgenes sang en av sine gode sanger som han også har diktet under åndens inspirasjon: Om ham som kjøpte oss fra jorden og til Gud med sitt blod. Broder Odmund Hushovd var også kommen for anledningen og det var godt å høre ham synge og spille og vitne om sin frelse. Det kom flere budskap i tunger og tydning. Musikken spilte og sang flere sanger. Det er en god musikk i Betania no. Flere unge er blitt med i det siste. Må Gud bevare de unge. Ja, oss alle i denne vanskelige tid.

Broder O. Larsen er fremdeles drivfjæren i musikken og hans sønn som også er med er ikke langt etter når det gjelder å spille og synge. Guds velsignelse gjør rik.

Broder Svennevik talte over Hebr. 11, 24—29 om Moses, at han heller valgte å lide ondt sammen med Guds folk enn å ha en kort nydelse av synden. Det var troesstyrkende å høre ham tale, som det alltid er.

På ettermøtet var det mange som ble salvet og bedt for. Det var helt igjennom et velsignet stevne og Gud skal ha takk at vi kan sammles i fred og ro.

Neste stevne kan hende vi feirer i himlen. Må vi da alle være med, for da skal vi aldri mere skilles.

Urberg.

På pilegrimsferden.

Onsdag 20. september deltok jeg på møte i Kristi menighet, Fredrikstad og hadde en bibeltime om menighetsmusikken. Deltok siden hver onsdag med dem i 4 uker. De er åpne for ordet og det vil gi en god framtid for forsamlingen. Br. John Sørensen har vært ute og virket i ordets tjeneste en tid. Sigurd Ombergli som er forsamlingens forstander, og Rolf Carlsen m. flere har talt Guds ord. No har de besøk av br. H. Winsnes, som har virket en del i Nord-Norge.

Møtene på Hafslundøy er godt besøkt og åpne og gode.

Søndag 24. september hadde vi dåp både formiddag og ettermiddag. På formiddagsmøte var det et ektepar fra Fredrikstadkanten som ble døpt. Br. Bustgård m. flere deltok. På ettermiddagsmøte var det en ung søster som gikk i dåpens vann. Br. Jan Karlsen fra Larkollen deltok. Br. Jan Karlsen deltok også på en ungdomsfest lørdag 23. september, på misjonsmøte mandag og på Greåker onsdag.

Søndag 1. oktober hadde vi dåp igjen. Det var to unge søstre som ble begravet med Kristus ved dåpen til døden for å vandre i et nytt levnet.

Onsdag 4. oktober var det møte hos Arnt Greslås, Varteig.

Søndag 8. oktober hadde vi et riktig åpent og godt besøkt møte på etterm. Det har vært riktig godt besøk søndag etterm. no en tid. Søndag form. er dessverre dårlig besøkt og likeså torsdagsmøte. No har vi så mange møter at det nok er vanskelig å komme til alle, men det er jo noen som kunne komme til møtene.

Søndag formiddag burde flere komme ut. Lørdag 7. oktober hadde vi et godt besøkt menighetsmøte. To av de som var blitt døpt ble ønsket velkommen blant oss.

Torsdag 12. var jeg en tur i Skjeberg og besøkte br. O. Karlsen. Han er frisk og i virksomhet enda han er rundt de 70 år. Da han har vanskelig for å komme ut no, arbeider han mest i skrift og på den måte virker han i ordets tjeneste. Det var så gilt å hilse på dem og vi hadde en god stund sammen i deres koselige hjem, Fredensborg. Sammen med vennene i Ullerød tenker de å ha en del møter ved Skjeberg stasjon og i Ullerød. Br. Lukkassen fra Råde har lovet å delta med dem, men var dessverre blitt syk. Br. O. Karlsen er en av de eldste frie predikanter vi har i landet. Han har reist gjennom vårt land i både ondt og godt, og om Herren drøyer og vi får normale tider vil han nok ut enda og hilse på venner og forkynde Guds ord.

Lørdag 14. oktober deltok jeg på Glombo på Kreakerøy. Det er et nytt sted for de frie venner. Br. Alf Norlund er i virksomhet der. Det er felleskassen for de forsømte steder som ordner og er økonomisk ansvarlig for virksomheten og det var gilt om vennene vil minnes arbeidet i bønn og med midler.

Det er ingen fri virksomhet der og Gresvik ligger like over elven og da det er et stort sted uten noen fri virksomhet kan det også ventes besøk derfra. Det var regn og mørkt, men det var møtt fram bra med folk, til å være på et helt nytt sted. Gud velsigne br. Norlund i arbeidet.

Søndag 15. oktober var det også bra besøk i Misjonshuset og et riktig åpent vitnemøte.

Neste søndag blir det dåp igjen — om vi lever og Gud vil. Herren virker. Det er en av de som overga seg til Gud i høst som no vil gå lydighetens veg og enda et par som nettopp er blitt frelst blir antakelig med.

Vi har ikke hatt noe så ekstra stort besøk og ikke flokkevis av frelsessøkende, men det kommer noen med ret som det er og det største av alt er at de som kommer med blir stabile og går Ordets veg. Selvfølgelig er det undtakelser. Vi har ikke hatt noe større fremmed predikantehjelp siden i august måned, men Gud er trofast.

G. I.

Skipretet
Fra Svelvik

Deltok med vennene i Skiptvet på 1 ukes møter og Gud ga oss i sannhet en herlig tid. Det var gildt å se hvordan det ble flere og flere folk for hvert møte, og Gud ga oss en herlig åpning. Vi fikk kjenne at himlens sluser var åpne over oss. Guds folk ble fornyet i ånden og sjeler overga seg til Gud,

budskap i tunger og tyding kom fram. For alt gir vi Gud æren. Halleluja!

Tiden gikk bare så altfor fort, og trist var det at jeg ikke hadde anledning å stanse lenger denne gang. Det har vært lite virksomhet der det siste, men der er slike rike muligheter, så Gud vil velsigne vennene og gi dem en herlig tid utover høsten og vinteren. En særlig hilsen til vennene i Skiptvet og forøvrig kjente og ukjente venner fra
Alf Norlund.

Str. Astrid Johnsen virker for tiden i Øvre Skiptvet. Det har vært uventet god søkning til møtene og de ber om seier for evangeliet.

Hun virket der en tid før i høst og det ble bra med folk. Så kom br. Norlund dit en uke og det var bra søkning. No er søster Johnsen der igjen og blir der antakelig en tid. De har fått be med frelsessøkende. De måtte sette inn ekstra benker for at folk skulle få sitte i Klokkehuset. Det er visstnok lenge siden det behøvdes.

Må det bli gjenombrudd.

Red.

Tal sannhet!

(Forts. fra 1. side.)

så en skarp iakttager. Alt som er blitt slått opp så stort har i mange tilfeller ikke vært helt korrekt. Skryt bør man ikke befatte seg med. Vi er klar over at man kan undervurdere og overvurdere resultatene i menigheten. Begge ting er galt.

Vi kjenner til et sted hvor en forstander med sine medhjelpere virket. Det som var forbausende er, at vedkommende forstander uttalte bl. a.: «Det stedet lå meget nede. —» Sannheten er i midlertid den: Det hadde vært virket der flere måneder og Guds folk var blitt fornyet og sjele var blitt frelst.

Det var meget i menigheten som måtte oppbygges innen det kunne bli vekkelse utad. Det var «Tobias-typer» i menigheten som la hindringer i vegen. Slike tar Gud seg av.

Når brødre undervurderer andres arbeide og ikke holder seg til sannheten, da blir man bedrøvet, — og særskilt da slike uttalelser kommer fra brødre som har høyere bekjennelser enn andre samfunn. Men kanskje man har den forståelse at det kun er de store synlige resultatene som «veier», og at oppbygningsarbeidet betyr mindre?

Jeg leser i min bibel: «Kjærligheten gleder seg ved sannhet og ikke ved urettferdighet.» «Ransak meg, o Gud, kjenne mitt hjerte—»

Tal vel om din broder, ringeakt ham dog ei, om ubetydelig han måtte være.

I «skyttergraven» han skjuler seg, men hans virke er til Guds ære.
Rolf Westhu.

Har du lest boken om:

Dåpen — Barnedåpen — Finns det frelse i den?

Av O. Karlsen.

Denne bok vil opplyse deg hva dåp og barnedåp er. 10—11 forskjellige kirkefedre har uttalt seg om dette emne. Den koster kr. 1.25 + porto. Gjør hva du kan for å spre dette innholdsrike hefte, så folk kan få høre den rene sannhet som boken er anm. Og du vil høre velsignelse for at du spreder sannheten.

Har du den lærerike bok

«Guds Menighet» som den finnes i skriften.

Av samme forfatter.

Mange forskjellige spørsmål er besvart ut fra bibelen og historien om Guds menighet. Boken gir deg alle de opplysninger du trenger om dette emne.

Enhver ungdom og eldre med burde absolutt skaffe seg den, da den vil kaste lys over dunkle spørsmål som er helt uklart for tusener. Boken koster kr. 1.50 + porto. Boken sendes ikke på etterkrav. Beløpet sendes med bestillingen.

Enhver selger får 50 øre for hver bok som selges. For 50 bøker i posten koster det kr. 1.00. Bestill og bøkene vil bli hurtig sendt.

Adr. er:

O. Karlsen «Fredensborg»
Skjeberg st.

Nutidsvidner

eller:

De Frie Predikanter om verdensdelseskaptler.

De fem heftene av Nutidsvidner er no å få innbundet. Innbindingen er solid og kan vanskelig skaffes andre i denne tid.

Det er en ypperlig måte å få lese de frie venners predikanter å kjenne på og den vil aldri gå av mote eller bli for gammel.

Prisen er kr. 7.00 pr. bok og kan bestilles i Det Evangeliske bokforlag, Sarpsborg, og i Misjons-Røsting eksp., Sarpsborg.

G. Iversen.